EEZ APVIENOTĀS KOMITEJAS LĒMUMS

Nr. 78/2011

(2011. gada 1. jūlijs),

ar ko groza EEZ līguma IX pielikumu (Finanšu pakalpojumi)

EEZ APVIENOTĀ KOMITEJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, kurā grozījumi izdarīti ar Protokolu, ar ko pielāgo Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, turpmāk "Līgums", un jo īpaši tā 98. pantu,

tā kā:

(1) Līguma IX pielikums tika grozīts ar EEZ Apvienotās komitejas 2010. gada 10. novembra Lēmumu Nr. 120/2010 ([1]).

(2) Līgumā jāiekļauj Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīva 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) ([2]).

(3) Ar Direktīvu 2009/138/EK no 2012. gada 1. novembra tiek atceltas Padomes Direktīvas 64/225/EEK ([3]), 73/239/EEK ([4]), 73/240/EEK ([5]), 76/580/EEK ([6]), 78/473/EEK ([7]), 84/641/EEK ([8]), 87/344/EEK ([9]), 88/357/EEK ([10]) un 92/49/EEK ([11]), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/78/EK ([12]), 2001/17/EK ([13]), 2002/83/EK ([14]) un 2005/68/EK ([15]), kas ir iekļautas Līgumā un tāpēc no 2012. gada 1. novembra ir jāatceļ saskaņā ar Līgumu.

(4) Direktīva 2009/138/EK ir dažu atcelto tiesību aktu pārstrādātā versija, un tālab esošie EEZ pielāgojumi ir jāsaglabā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Līguma IX pielikumu groza šādi:

1) virsrakstu "*i) Nedzīvības apdrošināšana*" I nodaļā (Apdrošināšana) pārdēvē par "*i) Nedzīvības un dzīvības apdrošināšana*";

2) tā 1. punktu (Padomes Direktīva 64/225/EEK) pārnumurē par 1.a punktu;

3) pirms jaunā 1.a punkta (Padomes Direktīva 64/225/EEK) iekļauj šādu punktu:

"1. **32009 L 0138**: Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīva 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

Šā līguma mērķiem minētās direktīvas noteikumus pielāgo šādi:

a) direktīvas 8. pantam pievieno šādu tekstu:

"5. *Islandē – Viðlagatrygging Íslands.*";

b) ja potenciālais līdzdalības ieguvējs, kā definēts direktīvā, atrodas vai tā darbību reglamentē ārpus Līgumslēdzēju pušu teritorijas, 57. līdz 63. pantu par potenciālā līdzdalības ieguvēja piesardzīgu novērtējumu nepiemēro;

c) direktīvas 157. panta 2. punktā svītro vārdus "un Regulai (EK) Nr. 593/2008";

d) direktīvas 171. pantu nepiemēro. Piemēro šādu noteikumu:

Katra Līgumslēdzēja puse drīkst, noslēdzot nolīgumus ar vienu vai vairākām trešām valstīm, piekrist piemērot noteikumus, kas atšķiras no tiem noteikumiem, kuri paredzēti Direktīvas 162. līdz 170. pantā, ar nosacījumu, ka tās apdrošināšanas polišu turētājiem un apdrošinātām personām tiek nodrošināta pienācīga un līdzvērtīga aizsardzība. Līgumslēdzējas puses pirms šādu nolīgumu slēgšanas informē viena otru un apspriežas savā starpā. Līgumslēdzējas puses apdrošināšanas uzņēmumu filiālēm, kuru galvenais birojs neatrodas Līgumslēdzēju pušu teritorijā, nepiemēro noteikumus, kuru rezultātā pret tām tiktu izrādīta labvēlīgāka attieksme nekā pret tādām apdrošināšanas uzņēmumu filiālēm, kuru galvenais birojs atrodas Līgumslēdzēju pušu teritorijā;

([1]) OV L 58, 3.3.2011., 77. lpp.
([2]) OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.
([3]) OV 56, 4.4.1964. 878./64. lpp.
([4]) OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.
([5]) OV L 228, 16.8.1973., 20. lpp.
([6]) OV L 189, 13.7.1976., 13. lpp.
([7]) OV L 151, 7.6.1978., 25. lpp.
([8]) OV L 339, 27.12.1984., 21. lpp.
([9]) OV L 185, 4.7.1987., 77. lpp.
([10]) OV L 172, 4.7.1988., 1. lpp.
([11]) OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.
([12]) OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp.
([13]) OV L 110, 20.4.2001., 28. lpp.
([14]) OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.
([15]) OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.

e) ikreiz, kad Eiropas Savienība risina sarunas ar vienu vai vairākām trešām valstīm, pamatojoties uz 175. pantu, tā cenšas panākt līdzvērtīgu režīmu EBTA valstu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumiem;

f) attiecībā uz trešo valstu režīmu pret apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kā aprakstīts 177. pantā, piemēro turpmāk minēto noteikumu:

Lai trešās valsts režīma piemērošanā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumiem panāktu maksimālo konverģences pakāpi, Līgumslēdzējas puses apmainās ar informāciju, kā aprakstīts 177. panta 1. punktā, un rīko apspriedes par 177. panta 2. punktā minētajiem jautājumiem EEZ Apvienotās komitejas struktūrā saskaņā ar īpašām procedūrām, par kurām jāvienojas Līgumslēdzējām pusēm;

g) direktīvas 178. panta tekstu aizstāj ar šādu:

"1. Šis pants attiecas uz 2. punktā minētajiem līgumiem neatkarīgi no tā, vai apdrošinātais risks atrodas Līgumslēdzējā pusē, un uz visiem citiem apdrošināšanas līgumiem, kuros apdrošinātie riski atrodas Līgumslēdzēju pušu teritorijā. Tas neattiecas uz pārapdrošināšanas līgumiem.

2. Apdrošināšanas līgumus, ar kuriem apdrošināts liels risks, kā definēts 13. panta 27. punktā, reglamentē pušu izvēlētie tiesību akti.

Ciktāl puses nav izdarījušas izvēli attiecībā uz piemērojamiem tiesību aktiem, apdrošināšanas līgumus reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā apdrošinātājam ir pastāvīgā mītnesvieta. Ja lietas apstākļu kopums liecina, ka līgums ir ciešāk saistīts ar citu valsti, piemēro šīs citas valsts tiesību aktus.

3. Puses izvēlas tiesību aktus, kas reglamentē līgumu, saskaņā ar turpmāk minētajiem noteikumiem:

a) izvēli vai nu skaidri izdara, vai arī to nepārprotami izsaka līguma noteikumi vai lietas apstākļi. Izdarot izvēli, puses var izraudzīties tiesību aktus, kas piemērojami visam līgumam vai tikai kādai tā daļai;

b) puses jebkurā laikā var vienoties piemērot līgumam tiesību aktu, kurš iepriekš šo līgumu nav reglamentējis. Jebkuras izmaiņas attiecībā uz piemērojamiem tiesību aktiem, kuras izdarītas pēc līguma noslēgšanas, neskar tā formālo spēkā esamību vai negatīvi neiespaido trešo personu tiesības;

c) ja izvēles izdarīšanas laikā visi citi būtiskie situācijas elementi atrodas citā valstī, kas nav valsts, kuras tiesību aktiem par labu izdarīta izvēle, pušu izvēle neskar to minētās citas valsts tiesību aktu piemērošanu, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties;

d) ja izvēles izdarīšanas laikā visi citi būtiskie situācijas elementi atrodas vienā vai vairākās Līgumslēdzējās pusēs, pušu izvēle par labu piemērojamiem tiesību aktiem, kas nav kādas Līgumslēdzējas puses tiesību akti, neskar to EEZ tiesību aktu noteikumu – attiecīgā gadījumā, kā tie īstenoti tiesas atrašanās Līgumslēdzējā pusē – piemērošanu, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties.

4. Pušu piekrišanas pastāvēšanu un spēkā esamību saistībā ar piemērojamo tiesību aktu izvēli nosaka saskaņā ar turpmāk minētajiem noteikumiem:

a) līguma vai jebkura līguma noteikuma pastāvēšanu un spēkā esamību nosaka saskaņā ar tiesību aktiem, kas to reglamentētu saskaņā ar šo pantu, ja attiecīgais līgums vai noteikums būtu bijis spēkā.

Tomēr, lai tiktu noteikts, ka tā nav devusi piekrišanu, ikviena puse var atsaukties uz savas pastāvīgās mītnesvietas valsts tiesību aktiem, ja no apstākļu kopuma izriet, ka nebūtu pamata šīs puses rīcības sekas noteikt saskaņā ar šā apakšpunkta pirmajā daļā norādītajiem tiesību aktiem;

b) līgums, kurš noslēgts starp personām vai to pārstāvjiem, kas līguma noslēgšanas brīdī ir vienā un tajā pašā valstī, formāli ir spēkā, ja tas atbilst formālajām prasībām, kuras paredzētas tiesību aktos, kas saskaņā ar šo pantu attiecīgo līgumu reglamentē pēc būtības, vai tā noslēgšanas valsts tiesību aktos.

Līgums, kurš noslēgts starp personām vai to pārstāvjiem, kas līguma noslēgšanas brīdī ir dažādās valstīs, formāli ir spēkā, ja tas atbilst formālajām prasībām, kuras paredzētas tiesību aktos, kas saskaņā ar šo pantu attiecīgo līgumu reglamentē pēc būtības, vai tās valsts tiesību aktos, kurā līguma noslēgšanas brīdī atrodas viena vai otra puse vai to pārstāvis, vai tās valsts tiesību aktos, kurā vienai vai otrai pusei šajā brīdī bija pastāvīgā mītnesvieta.

Vienpusēja darbība, kas vērsta uz tiesisku seku radīšanu saistībā ar pastāvošu vai paredzamu līgumu, formāli ir spēkā, ja tā atbilst formālajām prasībām, kuras paredzētas tiesību aktos, kas saskaņā ar šo pantu attiecīgo līgumu reglamentē vai reglamentētu pēc būtības, vai tās valsts tiesību aktos, kurā darbība veikta, vai tās valsts tiesību aktos, kurā šajā brīdī pastāvīgā mītnesvieta bija personai, kas veikusi darbību.

Neskarot šā apakšpunkta pirmo līdz trešo daļu, līgumu, kura priekšmets ir lietu tiesības uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma noma/īre, attiecībā uz līguma formu reglamentē īpašuma atrašanās valsts tiesību aktu prasības, ja saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem:

i) šādas prasības tiek piemērotas neatkarīgi no līguma noslēgšanas valsts un neatkarīgi no līgumu reglamentējošiem tiesību aktiem; kā arī

ii) no šīm prasībām nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties;

c) starp vienā un tajā pašā valstī esošām personām noslēgta līguma gadījumā fiziskā persona, kura būtu rīcībspējīga saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, var atsaukties uz savu rīcībnespēju, kas izriet no citas valsts tiesību aktiem, vienīgi tādā gadījumā, ja otra Līgumslēdzēja puse līguma noslēgšanas laikā zināja par šo rīcībnespēju vai neuzmanības dēļ nezināja par to.

5. Tāda apdrošināšanas līguma gadījumā, kas nav līgums, uz kuru attiecas 2. punkts, saskaņā ar 3. punktu puses var izvēlēties vienīgi šādus tiesību aktus:

a) jebkuras tās Līgumslēdzējas puses tiesību aktus, kurā risks atrodas līguma noslēgšanas brīdī;

b) tās valsts tiesību aktus, kurā ir apdrošinājuma ņēmēja pastāvīgā mītnesvieta;

c) dzīvības apdrošināšanas gadījumā – tās Līgumslēdzējas puses tiesību aktus, kuras pilsonis ir apdrošinājuma ņēmējs;

d) apdrošināšanas līgumiem par riskiem, kas saistīti vienīgi ar apdrošināšanas gadījumiem vienā Līgumslēdzējā pusē, kas nav Līgumslēdzēja puse, kurā atrodas risks, – minētās Līgumslēdzējas puses tiesību aktus;

e) ja tāda līguma apdrošinājuma ņēmējs, uz kuru attiecas šis punkts, veic komercdarbību vai rūpniecisku darbību vai darbojas brīvajā profesijā un ja apdrošināšanas līgums attiecas uz diviem vai vairākiem riskiem, kas saistīti ar šīm darbībām un atrodas dažādās Līgumslēdzējās pusēs, – jebkuras attiecīgās Līgumslēdzējas puses tiesību aktus vai apdrošinājuma ņēmēja pastāvīgās mītnesvietas valsts tiesību aktus.

Ja šā punkta a), b) vai e) apakšpunktā izklāstītajos gadījumos attiecīgās Līgumslēdzējas puses piešķir lielākas izvēles iespējas attiecībā uz apdrošināšanas līgumam piemērojamo tiesību aktu izvēli, puses var izmantot šīs iespējas.

Ciktāl puses saskaņā ar šo punktu nav izdarījušas izvēli attiecībā uz piemērojamiem tiesību aktiem, šādu līgumu reglamentē tās Līgumslēdzējas puses tiesību akti, kurā risks atrodas līguma noslēgšanas brīdī.

6. Apdrošināšanas līgumiem par risku, attiecībā uz kuru Līgumslēdzēja puse nosaka pienākumu apdrošināties, piemēro šādus papildu noteikumus:

a) ar apdrošināšanas līgumu nav izpildīts pienākums apdrošināties, ja tas neatbilst ar šādu apdrošināšanu saistītiem īpašiem noteikumiem, ko paredzējusi Līgumslēdzēja puse, kura nosaka šo pienākumu. Ja pastāv pretruna starp tiesību aktiem Līgumslēdzējā pusē, kurā atrodas risks, un Līgumslēdzējā pusē, kura nosaka pienākumu apdrošināties, prevalē pēdējās minētās Līgumslēdzējas puses tiesību akti;

b) atkāpjoties no 2. un 4. punkta, Līgumslēdzēja puse var noteikt, ka apdrošināšanas līgumu reglamentē tās Līgumslēdzējas puses tiesību akti, kura nosaka pienākumu apdrošināties.

7. Šā panta 4. punkta trešās daļas un 5. punkta nolūkā – ja līgumā apdrošināti riski, kas atrodas vairāk nekā vienā Līgumslēdzējā pusē, – līgumu uzskata par vairākiem līgumiem, no kuriem katrs attiecas tikai uz vienu Līgumslēdzēju pusi.

8. Šā panta nolūkā valsti, kurā atrodas risks, nosaka saskaņā ar 13. panta 13. punktu, bet dzīvības apdrošināšanas gadījumā – valsts, kurā atrodas risks, ir saistību valsts 13. panta 14. punkta izpratnē.";

h) direktīvas III pielikuma A daļu papildina ar šādu tekstu:

"(29) Islandes Republikas gadījumā: "Hlutafélag".

(30) Lihtenšteinas Firstistes gadījumā: "Aktiengesellschaft", "Europäische Gesellschaft (SE)", "Genossenschaft", "Europäische Genossenschaft (SCE)".

(31) Norvēģijas Karalistes gadījumā: "Aksjeselskaper", "Gjensidige selskaper" ";

i) direktīvas III pielikuma B daļu papildina ar šādu tekstu:

"(29) Islandes Republikas gadījumā: "Hlutafélag".

(30) Lihtenšteinas Firstistes gadījumā: "Aktiengesellschaft", "Europäische Gesellschaft (SE)", "Genossenschaft", "Europäische Genossenschaft (SCE)".

(31) Norvēģijas Karalistes gadījumā: "Aksjeselskaper", "Gjensidige selskaper".";

j) direktīvas III pielikuma C daļu papildina ar šādu tekstu:

"(29) Islandes Republikas gadījumā: "Hlutafélög".

(30) Lihtenšteinas Firstistes gadījumā: "Aktiengesellschaft", "Europäische Gesellschaft (SE)", "Genossenschaft", "Europäische Genossenschaft (SCE)".

(31) Norvēģijas Karalistes gadījumā: "Aksjeselskaper", "Allmennaksjeselskaper", "Gjensidige selskaper"." ";

4) pielikuma 31.d punktu (Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/41/EK) papildina ar šādu tekstu:

", kurā grozījumi izdarīti ar:

— **32009 L 0138**: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).";

5) no 2012. gada 1. novembra svītro 1.a punkta (Padomes Direktīva 64/225/EEK), 2. punkta (Padomes Pirmā direktīva 73/239/EEK), 3. punkta (Padomes Direktīva 73/240/EEK), 4. punkta (Padomes Direktīva 78/473/EEK), 5. punkta (Padomes Direktīva 84/641/EEK), 6. punkta (Padomes Direktīva 87/344/EEK), 7. punkta (Padomes Otrā direktīva 88/357/EEK), 7.a punkta (Padomes Direktīva 92/49/EEK), 7.b punkta (Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/68/EK), 12.c punkta (Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/78/EK) un 13.a punkta (Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/17/EK) tekstu;

6) no 2012. gada 1. novembra svītro 11. punkta tekstu (Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/83/EK) un ar šo punktu saistīto virsrakstu;

7) no 2012. gada 1. novembra virsrakstus "*iv) Uzraudzība un konti*" un "*v) Citi jautājumi*" I nodaļā (Apdrošināšana) pārnumurē par virsrakstiem "*iii) Uzraudzība un konti*" un "*iv) Citi jautājumi*".

2. pants

Direktīvas 2009/138/EK teksts islandiešu un norvēģu valodā, kas jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* EEZ papildinājumā, ir autentisks.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā 2011. gada 2. jūlijā, ja EEZ Apvienotajai komitejai ir iesniegti visi paziņojumi saskaņā ar Līguma 103. panta 1. punktu (*).

4. pants

Šo lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* EEZ iedaļā un tā EEZ papildinājumā.

Briselē, 2011. gada 1. jūlijā

EEZ Apvienotās komitejas vārdā –

priekšsēdētājs

Kurt JÄGER

(*) Konstitucionālās prasības ir norādītas.

Lihtenšteinas vienpusējā deklarācija par Lēmumu Nr. 78/2011, ar ko Līgumā iekļauj Direktīvu 2009/138/EK

"Lihtenšteinas Firstiste 1996. gadā noslēdza divpusēju nolīgumu ar Šveici par tiešo apdrošināšanu. Pamatojoties uz savstarpīgumu, nolīguma mērķis ir reglamentēt nosacījumus, kas ir nepieciešami un pietiekami, lai ļautu apdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenais birojs ir Līgumslēdzējas puses teritorijā, izmantot brīvību veikt uzņēmējdarbību un sniegt pakalpojumus attiecībā uz tiešo apdrošināšanu otras Līgumslēdzējas puses teritorijā."